

BOLESTNÁ MATKA BOŽÍ

Svatoroční muzika 32

Sva - tá Pan - no, proč tak vzdy - cháš, proč tvůj ob - li - čej za - tmí - váš? S te - bou ra -
 - dost svě - ta kle - sá, všech - na krá - sa vad - ne, jakž - to pol - ní kví - tek chřad - ne.

1. *Anděl:*

Svatá Panno, proč tak vzdycháš,
 proč tvůj obličej zatmíváš?
 S tebou radost světa klesá,
 všechna krása vadne,
 jakžto polní kvítek chřadne.

5. Synáček jednorozený
 na kříži visi ztrýzněný.
 Oteklá tvář, oči milé
 krvi jsou zalité,
 ruce i nohy přibité.

9. Ještě jedno a poslední
 (ach, Panenko truchlá, vzhledni!)
 mluví slovo žalostivé
 a s tebou se loučí,
 dušičku Otci poroučí.

2. *Maria:*

Ach, ach, což nemám vzdychati,
 nemohouce se dívati
 na trpkou smrt, těžké rány
 Synáčka milého,
 na kříži umučeného.

6. Šest tisíc ran tělo svaté
 šest set šest a šedesáte
 od katanův jest vystálo.
 Ó hrozné divadlo,
 kohož by srdce nevadlo?

10. Ó novina přežalostná!
 Co díš, Matičko bolestná?
 Již jest skonala tvůj Synáček,
 z světa se odebral,
 tak, hle, umřel nebeský Král.

3. *Anděl:*

Ctná Panenko, proč tak kvílíš,
 kam bolestným srdcem cílíš?
 Mečem prudkým proniknutý
 tvé srdéčko vidím,
 těch bolestí nenávidím.

7. *Anděl:*

Patříž tehdy, ctná Matičko,
 na to bolestné srdéčko.
 Nemá, kde by svatou hlavu
 položil světa Pán
 ztrápenou od tisíců ran.

11. Ó hrdličko osiřelá,
 kams tvé srdéčko poděla?
 K hrobu proved', již čas volá,
 Synáčka milého,
 nevinně umučeného.

4. *Maria:*

Ach, což nemám proč kvílití,
 an vidím Synáčka mřítí,
 není místa, není zdraví
 na bolestném těle.
 Kvíltež se mnou Spasitele.

8. Kdo by ho potěšil, nemá
 krom ty, Panenko jediná,
 však z zármutku také tvého
 bolest mu pochází,
 meč dvoje srdce proráží.